

סיוון התשס"ט, יולי 2009

עלון מס. 169

שלום לכלום,

אנחנו בפתחה של תקופה עונת הנדידה, השנה עתידות להציג לישובנו ארבעים משפחות חדשות בהרחבה. ביום ו' האחרון התקיים מפגש מתישבים חדשים אליו הגיעו כ-15 משפחות מלאה הנמצאות בשלבים שונים של אקלוס ורבות מהן הצטרפו עוד הקיים ליישוב. את הכנס יזמה וארגנה ועדת הקיליטה היישובית. כל משפחה קבלה תיק קניות עם הלוגו היישובי של שנות ה-70 ובתוכו חוברת הסבר על היישוב הגאים המתקיימים בו, השירותים השונים ועוד מידע שימושי אודוט שמיירה, ספריה, חוגים ועוד. ראיון חשיבות רבה הציג את האתגר בבניית קהילה משותפת. כידוע, זהה חלק מהתהליך הראשוני אולם תהליך הקיליטה האמיתי מתרחש עם כניסה התושבים ליישוב ולחיי היום יום בו.

באוטו יום ואotta שעה התקיים המפגש הראשון של כלל המתעניינים עם מפיק מופיע שנות ה-70 שי לביא, בו נCHO כ-35 איש. אנחנו חוזרים ומצמינים את הציבור להציג לעשייה הקהילתית בתומה يولא מופיע אשר יכתב, ישר, ישוחק ויעצב ע"י הקהילה. כל אחד יוכל למצוא את המקום לביטוי, תרומה וחיבור. עקבו אחר הפרטום בנושא וקחו חלק פעיל!

ובהמשך לאוטו נושא, וכך שכבך פורסם במיל השבואי, לרכיב נושא התרבות נבחרה ענת מרkos, אשר מציגה את עצמה בהמשך הגילוין. בחירתה של ענת נעשתה ע"י צוות אשר ראיין את כל המועמדים שהגישו את עצמן למכרז שפוזם. אחת המשימות הראשונות בנושא הייתה הקמת צוות ועדה תרבות אשר תהיה שותפה לתכנון, עיצוב וביצוע תוכנית התרבות היישובית.

עד היישוב, כפי שפורסם בטיסום היישיבה המופיע בהמשך, קיבל נסוח ראשון של החזזה המשפטית שנוסח עפ"י העקרונות שגובשו ע"י צוות ההסתכנות והוצעו באסיפות היישוב. והוא יגייס הסטייגיותו טרם החתימה על ההסכם. חשוב לציין כי הנהלה הכלכלית בקיבוץ החליטה כי ההשיקעות מבני החינוך אשר בוצעו בשנה שבעה וכן אלה שיבוצעו השנה ימומנו ע"י הקיבוץ והחזר ההשיקעה תcomes לתשלום שכ"ד שמשולם על מבני החינוך, חלק מתשלום שכר הלימוד.

הביב היישובי מטופל ע"י מתקין לטיהור שפכים הנמצא בבעלות הקיבוץ. עד כה לא נגבו דמי שימוש בביב מתושבי הרחבה. גביהת אגרת הביבench תחול בזמן הקורוב ותגובה החלט מינואר 2009 או ממועד הכנסתה למגורים עפ"י המועד המוקדם מביניהם. הגביהה נעשית עפ"י שימוש נורטטיבי והתעריף עומד כעת על 38 שחודות לבית אב.

אנחנו רוצים להודיע לקובי שטרית, תושב היישוב, על מוכנותו לחתות על עצמו את ההחתמה על הוראות הקבע. בתקופה הקרובה מספר תושבים יעברו בין המשפחות שטרם חתמו על הוראות קבוע ויחתמו אותם על הוראות לצורך גביהת מיסי יישוב, שירותי חינוך ואגרת ביב.

קיים נועים לכלום,

חלק עיקרי של הגילון המורחב של "בכפר מנחם" יוקדש הפעם לחינוך.
בגילון 3 כתבות של העוסקות בחינוך המתארות את עבודתן הלכה למשה.
ו - 4 אמהות מתארות את הרגשות ושאלתיה, לנוכח הדילמות בהן נתקלת מערכת החינוך
היישובית.

ולירון לביטוב תיאר את "ציפית" שלו.
קריאה מעשרה ומעילה.

תודה לכל מי ששיתפה אותנו בתחשוטיה ומחשובותיה

יהודית אפרתי

מערכת החינוך משתדרת לתת תשבות לאוכלוסיה הטרוגנית

עם סיום שנות הלימודים התשס"ט נפגשתי לשיחה עם גבריאלה חביבניק – מנהלת מערכת החינוך. גבריאלה אפיינה את העשייה של מערכת החינוך בשנה שנסתיימה, תארה בקיצור את התוכניות לחופש וסקרה את התארגנות המערכת לקרהות שנת הלימודים תש"ע.

אני מביאה את דבריה:

השנה שנסתיימה הייתה שנה מאד מיוחדת במערכת החינוך – שנה של למידה והתאמת המערכת בכמה רבדים:

*ברובד הראשון פעלנו להעברה פורמלית ומוסדרת של מערכת החינוך מהקבוץ
ליישוב.

*ברובד נוסף פעלנו לבנות מודל ניהול למערכת החינוך. המודל מנשה לתת תשבות
גם כלכליות וגם פדגוגיות לצרכים המרובים. המודל לא קיים בקיבוצים, או
ישובים אחרים והוא פועל מתוך חזקם של האנשים העובדים בתוך המערכת
ומשתדר לתת מענה לצרכי היישוב.

*עלנו לאפשר דיאלוג פתוח, מכיל ופורח עם ההורים כשאנו מתרגמים ומטמיעים את החזון החינוכי, שהישוב קבע.

היתה זו שנה של התארגנות בסיסית לקרהת השנים הבאות.

אנחנו משתמשים להמשיך לבנות ולפתח צוותים, כמה שיותר איקוטיים. האני מאמין שלי – כל עוד האדם רוצה להתפתח ולהיות במלוא נוכחותו במקום העבודה, יש אפשרות לבנות תהליכיים ולהסביר את המצוות.

אנשים, שנמצאו לאורך השנה, כלא מתאים הוצאו מהמערכת.

כאמור, אנחנו שוקדים על איקות העבודה החינוכית – כל המצוות מקבלים הדרכה פדגוגית ע"י צביה גרשוביץ ובמהלך השנה המצוות עברו הרבה השתלmoיות:

לגננות היה פעם בחודש מגש עמיתים בכפר מנחם ופעם בחודש השתלmoות במוועצה עם יווץ מטעם התנועה. הסויוות קבלו פעם בחודש השתלmoות במוועצה. מדריכות "מעגן" ערכו השתלmoות לכל העובדות במערכת. למשל: איך להפוך את המוכר לחדש? שימוש בארגז חול ועוד...

למדריכי "גביע" והנעורים היה כל 3 שבועות מגש עמיתים במוועצה.

ילדי כפר מנחם מגעים (כמו כל שנה) מוכנים היטב לכטא א'. מצודים במימוןויות למידה טובות ובהרגלים הדורשים לכטא א'.

עת אנחנו מכינים במרץ רב את שנת הלימודים הבאה. בתש"ע תתווסףנה שתי יחידות חינוכיות ובגיל הרך יהיו 8 יחידות (השנה הינו 6). ב"גביע" יהיו שתי יחידות ובנעורים קבוצה אחת.

בגיל הרך אנחנו סוגרים ביום אלו את קבוצות הילדים עפ"י קרייטריונים של גודל קבוצה, גודל בית, צוות נדרש וביקשות מיוחדות של ההורים.

ב"גביע" ובנעורים אנחנו מתמקדים כרגע בחופש הגדל. לגבי השנה הבאה, במידה ותהיה מספיק הענות של הורים להרשמה וגם תتبادر התארגנות "אפק חדש" ב"שדות יואב" אז נוכל להתארגן לשנת הלימודית תש"ע.

בנעורים אנחנו מתארגנים, להמשיך פעילות השנה הבאה, תוך המשך שתווף פעולה הורים – מערכת – נערים.

הגיל הרך ממשיר לתפקיד בחופשה בדומה לשנת הלימודים, עם תכנים יותר קלילים. ל"גביע" בנוינו תוכניות שונות העונשות לצרכים השונים של הגילאים, תוך התבוססות על תכנים חינוכיים והרבה עשייה עצמית – למשל, יום מהקייטנה יוקדש לניקיון של החופפים בבית ינא. פעילות, שאנו אנחנו רואים בה ערך עליון, של מעורבות ותרומה לאיקות הסביבה, מעבר להנאה האישית. יהיו גם סירות בטיסת (באדיות הורים מההרחבה), בזקקה-קולה ובתגובה, חוות-ידע ועוד..... ל"גביע" בוגר מתוכננת רכיבהليلית (כשהירה מלא) עם הדרכה מיוחדת.

וכמה הארות כלליות:

המעבר למערכת חינוך ישובית מצריך חשיבה אחרת. בקבוץ הישן האוכלוסייה הייתה אחדה והיה ברור, שהוצאות החינוך מוסכמת על כולן. המובן מالي זה לא קיים! היום האוכלוסייה מגוונת והצריכים והרצונות שונים. המערכת צריכה לפעול במודעות אחרת למגרי. אנחנו עוסקים בחשיבה חדשה זו בכל הרבדים – הכלכליים, הпедagogיים והישובים, תוך חשיבה על ההורים והילדים וצוותי העבודה והאינטראקציה בין מכלול גורמים זה. כשהקבוץ וההרחבה יגיעו להסכמות איזה יישוב הם רוצים להיות גם למערכת החינוך יהיה קל יותר.

בקרוב מנהלת החינוך תיפגש להגדיר מחדש את תחומי האחריות שלה, תפקידיה ותפקודה לאור מורכבות זו.

היו גם תהיות לגבי המשך חזון החינוכי, שגובש. ברור שבשנת הלמודים תש"ע נמשיך לפעול לאורו של חזון הק"ם. יתכן שבעתיד נושא זה יבדק מחדש.

గבריאלה חביבניק סיימה בኒמה אישית – "אני מוצאת עניין ואתגר בניהול מערכת צו ומודה לכל הגורמים המשמעותיים. שתוף פעולה עם דלית וחמותל פורה, שתוף פעולה המועיל עם כל בעלי התפקידים בכפר מנוח (מצאתי קבוץ היודע לקבל יפה מאוד אנשים מבחוץ), אנשי מערכת החינוך וגם ההורים, שבלי שתוף פעולה, הערות והארות שלהם לא היינו מצליחים להפעיל את המערכת".

ח' ס' א' ט' ו' ז' כ' ה' ג' י' ז' א' ס' מ' ז' י' ז'

שוחחה והביאה לדפוס: יהודית אפרתי

בכפר מנוח דפי מידע

בגן דקל נסתיימה שנה של עשייה

גן דקל הוא גן חובה בפקוח משרד החינוך. הגן הוא דו גילאי בגילאים 6-4 שנים.

בראשית השנה נקלטו בגן כ – 10 ילדים חדשים והגן מנה 31 ילדים!

ערב סיום שנת הלימודים נפגשתי עם יעל קדוש הגנתת לשיחה על הפעולות בגן.

אני מביאה את דברי יעל:

ילדיו הגינו מכל מיני מערכות חינוך ולא הכירו את איזיותה הגן הקיבוצי, שזה אומר טויל בוקר וחצר גראוטאות עם חוקים וויזמות משליהם.

המטרה הראשונה שלי, הייתה לקרב את הילדים לצורת החינוך הקיבוצית וגם "למכור" אותה להורים ולהבליט את הייחוד של הגן הקיבוצי.

המטרה השנייה הייתה לגבות את הקבוצה החינוכית.

במהלך השנה ניסיתי ליצור קשר בין הילדים והקבוץ, דרך סיפורו שנות ה – 70 .

חינו בgan את שנות ה – 70 . (תודה לנירה שייר, עירית קורן משה וושקה סעידי, שבאו ומספרו, הראו לנו תמונות וליוו אותן לתערוכה).

היום הילדים מכירים ומזהים את הייחוד במקומות ביישוב. ולדעתם, ככה קשורים יلد למקום. מבחוֹז קיבלוּנו את הפרויקט "קונצרט בא לגן" (במסגרת קרן קרב של המועצה).

במסגרת הפרויקט הילדים נהנו מ – 3 קונצרטים. הקונצרט הראשון היה קונצרט של גני כל' נשיפה, שהגיעו לגן והופיעו בפני הילדים. זה היה קונצרט אמיתי – קישטנו את הגן, הכנו כרטיסים וסימנו מקומות. לקונצרט זה אירחנו ילדים מגן אלעד. הקונצרט השני היה קונצרט של כל' קשת. הפעם התארחנו אנחנו בגן אלעד וזכהנו לקבלת פנים חמה ותקרובת עשרה.

האישור ההודי חשף את הילדים לתרבות אחרת ומושגים אחרים ולנהגי קבלת האורחים של שכנו והעליה בגן המון נושאים הקשורים לדין קיום ועיבדנו אותם. הקונצרט נערך בסיום מבצע "עופרת יצוקה" ודיברנו על המאחד ולא על המפריד.

הكونצרט השלישי התקיים בבית הבנים, קונצרט לכל דבר, בהשתתפות כל ילדי הגנים במטה. בקונצרט זה ניגנה הסימפונטה של באר שבע את שירי ארץ ישראל והכנו תערוכה על השירים. אנחנו אספנו חמרים מהטבע והכנו מוצגים על שיר אגדה – על שפת ים כנרת.

הפגש של הילדים עם מוזיקה קלאסית הוסיף להם המון. היום הם מażינים אחרית למוזיקה קלאסית.

הנושא השני, שהגדר משרד החינוך היה איות הסביבה. על מנת לחסוך מים לא עשינו גינה, אך גידלנו חיטה וشعורה בעל (כמו בימי קדם) וכמוון דברנו על כך עם הילדים, התפללו לghost ועקבנו אחרי גדיות החיטה והشعורה, שהסתדרו עם מי הגשמים.

במסגרת הנושא הכרנו את סמל המיחזור, מינו פסולת ועקבנו אחרי גלגוליה. כמובן, שגם הכנו את הילדים לכתחא'.

אני חושבת, שההשג העיקרי שלנו הוא שהצלחנו לגבות קבוצה מאוד אהבת, מאוד מקבלת ומילאה, המכבדת כל ילד וחיה בזיקה לקבוץ, תוך גאות מקום.

אני יודעת, שהקבוץ עובר תהליכיים לא פשוטים בגן היום לא רואים את ההבדלים בין יلد' הקבוץ וילד' הרחבה – מצאנו את המשותף, יותר מלהציג את המפריד. כל הילדים אומרים היום אני גרא בכפר מנוח ולא אני גרא בהרחה.

ההורים שיתפו פעולה, תרמו, התנדבו והיו מוכנים לתת.

הדברים נעשו יחד עם צוות גן דקל – עבדנו יחד בשיתוף פעולה ובלי הוצאות המסור והaicוטי לא הייתה נעשית העבודה החינוכית.
תודה לכל מי ששיער ולילדים איחולי הצלחה.

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

בכפר מנחם דפי מידע

לדין, לשולמית וקלוז, לאסתר, לאורית ורמי, לימיית ומיתן
וכל המשפחה ברכות חמות להולדת הבן, הנכד והנין גל

לקטי ויפתח אהרון וכל המשפחה
ברכות חמות להולדת הבן

ברכת ברוכים הבאים והתערות מוצלחת
למשפחות דניאל וכחן קוסובסקי.

פָּנִיכְמָה וְצָאִת פְּרִזְמָה גָּלְכָת גָּלְכִּימָט הַגָּאִים וְהַתְּצִלּוֹת אֲזִלְמָת

לישראל שבתאי וכל המשפחה ברכות חמות להולדת הנכד גיא
בן לאלוון וטניה

לאנה לעמלה לענבל וחגי וכל המשפחה ברכות חמות
להולדת הבן הנכד והנין טל

לכנית ונתיב רובינזון וכל המשפחה ברכות חמות
להולדת הבית קשת

בכפר מנחם דפי מידע

בגן רמן נסתיימה שנה של עשייה

גן רמן הוא גן פרטี้, של היישוב. בגן 16 ילדים בני 4.5 – 3 שנים. נפגשתי עם יעל סלור – הגנטת לשיחה. יעל סיירה על דרך בנין תוכנית העבודה לגן ועל הפעולות בגן.

אני מביאה את דבריה:

בניתי את תוכנית העבודה בהתייעצות עם גנטת מנוסה ובפקוח הנהלת החינוך. התוכנית מושתת על תוכנית הליבה של משרד החינוך. הנושאים השוטפים – עונות השנה ותנועות הטבע הנמלאות בכל עונה וחגים ומסורת ישראל. בנוסף, שילבתי נושאי אمنות שונים ולמדנו את יצירות עוזי חיטמן, שאנחנו גדלנו על יצירותיו והרגשתי צורך להציגו עמו הילדים, כי עוד לא נס ליחו ואני חשבתי, שהוא נכון לצאן בראל תרבותי. לנושא הוkidש שבוע אחד. לקרהת חגים אנו עוסקים בנושא זמן ארוך יותר (עד 3 שבועות), כדי לאפשר עומק של למידה, תוך איתור ובידול המרכיבים המשמעותיים של מסורת החג, כך שכל מרכיב יוכל משמעות ולא תהיה ערבותה של תכנים.

לעבודת הגן נוספו שני מרכיבים מקומיים:

* הנהלת החינוך הציגה בפניו את חזון החינוכי של היישוב ועשינו, ככל שניתן ליישם את החזון. למשל, פיתוח עצמאיות ומעורבות חברותית אצל הילדים. פתווח סקרנות אצל הילדים, ע"י חקר

סבירתם, כמו כן פיתוח מודעות לעצם ורגישות להזלת דרך תגבות למעשי הילדים בחיה היום יום
וכן ערכית קבלת שבת עם הקשיים בבית הדר.

בפעולות היומיומיות השתדרתי לעצב תנאים ללמידה אקולוגית, על מנת שהילד יוכל את סביבתו
(גם בטווילים וגם במפגשים).

*עסוקנו בשנת ה – 7 לקבוץ מכל מיני זויות. בטווילים ביקרנו בוובלים של ימי הראשית ועדנה
קפמן הדריכה אותנו. כמו כן ביקרנו באתר חומה ומגדל. הטויל המסכם בנושא היה בתערוכה
בהדריכת עירית קורן (סבתא של איל ויואב). התמונות והאביירים עזרו להמחיש את החיים של
פעם. התערוכה הפילה את הילדים. למשל, הילדים הקישו במקבת על האבני, כדי לסלול דרך
ונתן לראות אביירים אותנטיים מבתי הילדים של פעם. ל夸רת חגיגות ה- 7 של הקבוץ נביא לגן
תמונות מבני הבתים בהרחה, אל מול תמונות של בנין הקבוץ, לפני 7 שנה.

בגן הילדים אוכלים שתי ארוחות בוקר וצהרים. הארוחות מורכבות מأוכל טרי ומזון ואנחנו
מקפידים, שיכללו בהן כל אבות המזון. גבי חבוייניק (מנהל החינוך) היא נטوروפטית במקצועה
והיא מייצת לנו ומעבירה לנו מידע על המזונות שיש לכלול בתפריט ועל חשיבותם.

סדר היום בגן משתנה מעונה לעונה. בקייז אנחנו פותחים את היום בטויל בוקר וממשיכים
בארוחת בוקר. לאחר מכן אנחנו עוסקים בפעילויות בחצר הגינות, ש כוללת ארגז חול, גינותאות
מחמרים שונים, כגון מתכת, פלסטייק, עץ, קרטון ומיכシリים ביתיים, שייצאו מכל שימוש. אחרי
המשחק בחצר הגינותאות אנחנו נכנסים למפגש הממקד בהתנסות ולמידה, בהתאם לתוכנית
השנתית.

בחורף משתנה לוח הזמנים, אך אופי הפעילויות נשמר.

הגיבוש החברתי של הילדים נעשה באופן ספונטני דרך הפעילויות בגן וכן הילדים הפכו לקבוצה,
הקשרורה למקום.

עבודת הצוות בגנון נעשתה על הצד הטוב ביותר. אני חשה כי קיימת הרמונייה ביןינו לבין
המטפלות. יש לנו תמיינות דעים לגבי ה"אניאמין" החינוכי ולגבי ניהול הגן ויחד עם זאת
פתחיות ונכונות להקשיב ולקבל ביקורת בונה, תוכנות שהן חשובות מאוד לדעתינו בעבודת צוות.
כל אחת ואחת בצוות לוקחת אחריות על העשייה בגנון, בוגיוד לתרבות ה"סמור" הנפוצה, לצערנו,
בחברתנו.

אני רוצה להזכיר בהזדמנות זו להנחלת הגיל הרך, לעדנה, להורים ולילדים שאפשרו, תמכו ולקחו
 חלק בעשייה השנה.

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

מעורבות בחינוך

על עצמו: נשואה לאבי ומאמא לאופיר, אורה, אלה ואוחד המיצגים את שכבות הгалאים השונות בחינוך: מהגיל הרך דרך גבע ועד נערים. כמעט שנתיים בכפר מנחם (לא אומן..) ועם מערכת החינוך עוד קודם.

כשחיפשנו מקום מגוריים, אחד השיקולים המכרייעים היה המענה החינוכי שיקבלו הילדים.

כשצביה ליוותה אותנו בסיוור שלנו במערכת החינוך (אני חשבתי שהיינו בין המסייעים הראשונים...) היא לקחה אותנו לסיוור אל גבעת הילדים, ראיתי ובהמשך גם קראתי ואהבתה את האמירה של ראשוני הקיבוץ, שהחליטו למקם את בתיהם הילדים בטבورو של הקיבוץ, כפועל יוצא מן החשיבה שהילדים הם במרכז.

הцентрפרי אל מנהלת החינוך ביישוב, כי אני מאמינה, שגם ביוםים אלה, כשהקהילה בכפר מנחם גדלה, החינוך צריך להיות במרכז העשייה שלנו. ביישוב כמו שלנו ובערכת החינוך שהוא לא גמרי שלנו (גם אם לא מבירה...) חשוב לנ.tab את היומיום החינוכי כך, שילדים יהיו במרכז וייהו מהעשיה, הלמידה והקשר עם המהנכים, מגן ועד לתיכון..

אני חשבתי, שהדרך ארוכה ולא פשוטה. האנשים, שמנהליהם יומיום את החינוך, מתמודדים עם הרצון לקלוט כוח אדם מצוין, למערכת שגדלה באופן יוצף לאזרור זהה אחד האתגרים הגדולים.

אני הייתה שמחה לראות חשיבה פדגוגית, שמתיחסת לשינויים שהמערכת מתמודדת איתם, הינה של הצוותים, חשיבהعمוקה יותר על קליטת הילדים החדשניים (גם אנחנו היינו שם לא מזמן וזכורים כמה זה מורכב) ועוד.

אני חשבתי, שיש למערכת פוטנציאל להפוך למערכת מצוינת והאחריות על כך היא לא רק של המערכת עצמה, אלא של כל אחד מאייתנו, לייצר דיאלוג (ולא לקטר), לתת משוב לגנטה/מדריכה (ולא לשמר בבטן), להתנדב להפעלת הילדים בחופשה (ולא לכאוב שאין מספיק פעילותות), לשאול את עצמנו במה אנחנו יכולים לעזור כדי שהחינוך יהיה טוב יותר?

אלית דבר

שנמשיך להיות שותפים בחינוך ילדינו

קוראים לי ענבל ואני חברת קיבוץ ב 6 שנים האחרונות. נולדתי וגדلت בעיר רחובות. אני אמא גאה לארבעה ילדים בגבע בוגר, גבע צער, זית ותות. אני נשואה למrikos (חבר קיבוץ) ועובדת כאחות במרפאת הקיבוץ.

התבקשתי על ידי יהודית לכתוב על מערכת החינוך בקיבוץ ונענית בשמה.

את שני ילדי הבוגרים "זכיתי" לגדל במערכות חינוך עירוניות . כשהגעתי לקיבוץ הופתעתה לגלות סוג שונה לחלוטין של מערכת חינוך. הטוילים היומיומיים , הדגש על התכנים, היחס האישי החם לילדים ואפילו חצר הגראוטאות, כל אלו יתרונות של החינוך בקיבוץ.

בשינויים, שחלים לאחרונה בקיבוץ, בעיקר עקב כניסה תושבי הרחבה למערכת החינוך, אני תמהה לפעמים על הטענות, של חלק מההורים. למייטם הבנתי החזון של הקיבוץ היה לצור ישוב בעל קהילה אחת, בעלת אינטראס משותף שבמרכזו איכות חיים טוביה, תרבות וחינוך איכוטי יכולנו ללא הבדל בין קיבוץ להרחבה. لكن מנקודת המבט שלנו, זכינו כהורים, במתנה אדירה והוא יכולת להיות שותפים מלאים בחינוך ילדינו, כולל להיות שותפים בתהילך קבלת החלטות להשמיע את קולנו ולשנות דברים מהותיים וזאת ב曩וד לחינוך ה"עירוני", שבו הורים הם רקות בלבד, ללא זכות להישמע. בעיני לשבת בפומם הורים ובאסיפות היישוב זאת זכות.

אני יכולה רק ל��oot, שברור לתושבי הרחבה, שלנו חברי הקיבוץ ולהם יש אינטראס משותף בחינוך ילדינו וכן חשוב לפעול ביחד, כגוף אחד. לא ברורה לי מהות חוסר האמון בקיבוץ לפחות בכל הקשור לחינוך.

גם אם לאורך השנים היו לי תלונות, כאלו ואחרות כלפי המערכת, תמיד הייתה תחושה, שיש מי שמקשיב ומנסה לעזור.

כאמא, שיש לפניה עוד שנים רבות במערכות החינוך, השאייפה שלי לעתיד היא, שהחינוך בקיבוץ ישאר תמיד עם "נגישה" קיבוצית וצמיחת המערכת למינים גדולים, לא תכפה علينا להיות דומים למערכות החינוך העירוניות.SENDU לשמר את התרבות שלנו, את הייחוד ואת השוני מכל מערכת חינוך אחרת ובעיקר, שאנו ההורים, נמשיך להיות שותפים מלאים בחינוך ילדינו.

אני רוצה להגיד מילה טובה לכל העובדים בחינוך : לגבי, שעושה עבודה קשה, בעיקר עקב השינויים במערכות החינוך , לאוריאן, שלקחה על עצמה את גבע – משימה לא קלה כלל. לצביה, שתומכת ומלווה את התהילך וסיגו, שועזרת לכולןividually להיות צוות אחד ומיחיד.

ענבל גל שנhab

בכפר מנחם דפי מידע

מקרה שנצליח לשמור על חינוך איכוטי בישוב

נא להכיר: אפרת כהן לב

אפרת נשואה להראל ואמא לאלה בת 5.5 שנים (בדקל) וויבל בן 3.5 שנים (בתות). זו השנה השלישית שמשפחתי לב מתגוררת בקבוץ, בהנאה רבה. הם מתכוונים לבוא העת לגור בהרחה.

אפרת מהנדסת תעשייה וניהול בהשכלהה וועסקת בניהול תחום סקרים בחברת ייעוץ.

הראל הוא כלכלן בהשכלהו והוא מנהל מחלקת להזורת פלסטיק במפעל באשדוד.

נפגשתי לשיחה עם אפרת כהן לב על הערבותיה והרגשותה לגבי מערכת החינוך היישובית.

אני מביאה את דבריה:

"הגענו לקיבוץ, כי חיפשנו חימר איכוטי לילדים. לאחר מכן נודע לנו על ההרחה וקנינו מגרש.

השנה אנחנו מאד מרצוים משני הגנים של הילדים. ילדים נמצאים השנה בגנים נפלאים – גם

הגנןות המובילות טובות וגם הוצאות טובים. הילדים הולכים בשמחה לגן, מקבלים יחס אישי

ומכבד, הם מקבלים את המויינות החברתיות הנדרשות, נהנים מהקרבה לטבע בטווילים הימיים ועוד.

המבחן הגדול של המערכת שלנו הוא לשמר על צוותים איכוטיים וקבוצות קטנות של ילדים, גם

כשהמערכת גדלה ועוד תגדל. כמובן, גם כשיהיו ילדים רבים נוספים נבטיח יחס אישי וחינוך

איכוטי לכל ילד. את אנשי החינוך האיכוטיים צריך להבטיח על ידי גיוס האנשים הנכונים ושימור

העובדים הטובים (ע"י משכורות מפותחות לאנשים איכוטיים במיוחד, תחושת בית, ערך, אתגר

ועוד).

אני מקווה, שבגי חובייניק תמשיך לנוהל את המערכת, כי נפלה בחלקו זכות גדולה לחנן ילדים

במערכת שהיא מנהלת. היא פועלת ברגישות ואסרטיביות, מבחינה בין עיקר לתפל וושאפת

לאיכוט.

ומספר הערות בעקבות הדיוונים על החינוך:

*אני חושבת, שיש להעלות את הדיוון על בית הספר היסודי בכל דרך אפשרית. בית בספר

מטרחב מאד, וגם שם ישנו אתגר גדול בשמירה על איכוט בית הספר למרות הגידול. נכון שיש

תוכנית לפתיחת בית ספר צפוני, אולי צריך לקחת בחשבון שהקמת בית ספר חדש אינה ערובה

לאיכוט וכמו כן הביצוע עוד ייקח זמן. כפר מנחם הוא יישוב מאוד גדול ואני רוצה לראות אם תחת את

kolono כך שנבניטח גם בבית הספר גיוס כוח אדם איכוטי, שמירה על האופי המיעוד של בית הספר

ושמירה על יכולות לימוד קטנות.

*בפורום הורים ובאספה היישוב, שעסוקו בחינוך חסר לי הדיוון במהות – למשל: האם הדמויות,

שהילדים פוגשים הן דמויות מתאימות? האם הרכבים התפתחותיים והאישיים של כל ילד נועדים

בתוך המערכת? האם הפעילויות של הילדים משביעות רצון? האם יש כתובות להורים? כיצד

מטפליים בחסרים? וכו'.

*אני חושבת, שהחלטת הקבוץ, להפיקיע את החינוך מבעלותו ולהעביר אותו לאחוריות היישוב הקיימת נכונה, אך נעשה בדרך שהיא בה טעם לפגם וגרמה להרבה תסכול וכעס אצל תושבי הרחבה, שלא היו שותפים להחלטה לקחת על עצמן אחריות כלכלית כל כך כבده. יחד עם זאת, משאתקבלה ההחלטה, כדאי לראות איך מפיקים את המיטב לטובת הילדים.

עוד עניין (כמעט אישי): אני שמחה שהצלחנו סוף סוף לסגור את גבעת הילדים לכלי רכב בשעות בהן תנועת כלי רכב רבה. הדבר חשוב במיוחד בגלל עומס כלי הרכב של הורים בגבעה, שגדל משנה לשנה ומסכן את הילדים בגבעה, שאין בה תשתיות מתאימות.

רשות:
רשות יהודית אפרת

בכפר מנחם דפי מידע

הכל גדול וגדול אין בהירות מה קורה

נא להזכיר: לימור ברקאי

לימור ברקאי נשואה לגיא ואמא לניה בת שנתיים (בפושע) וארבל בת 8 חודשים (בפצעון). לימור מורה לשלה (שדה, לאום וחברה) וידיעת הארץ בחטיבת בניינם בבית ספר בראשון לציון. גיא, כרגע איש סיסטם.

משפחה ברקאי נמצאת שנה בהרחבה.

לימור תארה את הרגשותה במערכת החינוך:

בנינו את ביתנו בהרחבה בשל איזות החיים ומכוון שמערכת החינוך הקיבוצית התאימה לנו. תארנו לעצמנו מערכת חינוך יציבה ומוסדרת. כרגע, בשל ריבוי הילדים, המערכת בלתי יציבה ואין אחידות בתפקוד הגנים ובתי הילדים. נוסף לכך, לא כל הדברים, שנאמרו לנו בתחילת השנה, מולאו בפועל בבתי הילדים.

חשוב לציין, כי יש דברים רבים חיוביים - המספר הגדל של המטפלות בגנים, טוילី הבוקר של הילדים והשמחה של הבית שלי, כשהיא יודעת שהיא הולכת לבן.

עם זאת המערכת עוברת שינויים ממשנה לשנה ואני יודעים כיצד תראה בשנה הבאה. עקב השינויים, חלק מהמצוות מתחלפים מדי שנה זהה יוצר אי ודאות רבה מי יחנן את הילדים.

מדי שנה נפתחים גנים חדשים, שגם צוותיהם חדשים וזהו הימור לשלוח את הילדים לצוות בלתי מוכר. יש גם אי ודאות לגבי מקום ביתו הילדים.

בעיר משלמים הרבה עבור חינוך, אך יש יכולת בחירה. בקבוץ אין הרבה אפשרויות בחירה ואינו יודע מה קיבל – אני מוכנה לשלם הכל עבור חינוך פרטי איכוטי, אך כרגע לא ידוע לי אפילו מי תהיה הגנתה של בנותי.

יחד עם זאת, חשובלי לציין, כי בסה"כ אכן מרצים מהמעבר לאזרם ומהקהילה בה אנו חיים, אנו מודעים לקשיים הקיימים בהתקוותה של קהילה חדשה, בה אנשים מגיעים מקומות שונים ומחכים בכילוון עיניים להתייצבתה של המערכת כולה, ומערכת החינוך בפרט.

לימור ברקאי

בכפר מנחם דפי מידע

ציפית שלוי מאת לירון לביטוב

ובכן, מהי צפית בשבייל? צפית היא בצורה מסוימת, מקום של הגשמה והתנסות, בו הנוער מגשים בצעיר אנפין את מה שמחכה לו מעבר ל-12 שנים הלימוד, אם זה הופעה במגוון הסוגוני של מסיבות, ערבים ושאר פעילות, אם זה לקיחת חלק בוועדה וארגוני או פעלים בבית ספריים, או אם זה בכלל במגזר הלימודי, שם אלו אשר ניחנו בכישרונו למצוע מסוים מסוגלים למצות את הפוטנציאל שלהם, ולשאוף לעבר סיכויים טובים יותר במוסדות הלמידה הגבוהה.

לא אכחיש, גם לצפית יש בעיות, קטנות וגדלות כאחת.

אר בבית ספר, שבו רוב המסויימים את שנות י"ב יוצאים לשנת שירות, או נבחרים ליחידות המוביחרות ולתפקידים נחשקים בצה"ל, ולאחר מכן מצלחים בשארית חייהם, צעירים אשר חוזרים לצפית, אם זה לעזרה קומונרים, ואם זה כבעל מקצוע שעוזרים לצפית בפעילותו תיה השונות.

קשה להתלון על חוסר היקשרות לבית הספר מצד התלמידים.

ציפית לא רק מצליח הצד החברתי. צפית מוציא מעלה – 90% של בעלי תעוזת בגרות, או 12 שנות לימוד כל שנה, מעלה למוצע הארץ. חלק מהתלמידים לוקחים חלק בתוכניות, אשר נתנו להם הזדמנויות להראות את כישרונם, ושלל עדות, גביעים ומדליות בחדר המנהל מראים, שלציפית יש גם הצלחה בתחום הספרות.

ומעבר להיות צפית בית ספר מעוטר להפליא (מוסعد גם לאות החינוך, פעם שנייה), מה הוא נחוץ لتלמיד, מעבר לאפשרות?

צפית, כמוסד חינוכי של השומר הצער וה坦נוועה הקיבוצית, עובד לא רק על מנת לשחרר אזרחים בעלי תעודת בגרות כל שנה, אלא גם לחנוך את תלמידיו ואת מוריו אחד, לשיתוף פעולה, כנות, עזרה לחזות ואחריות אישית לכל ולסובב אותו. עם סגל מורים מעולה, מנהל וסגן מנהל משופשפים ומנוסים עם מנהלת חדשה בדרך, יש עתיד מובהך לצפית, להמשיך את מערכת העריכים שהיא דגלה בו עד כה.

בכפר מנחם דפי מידע

חברים יקרים שלום

עם כניסה לתפקיד רכזת תרבות יישובית התבקשתי ממשימה ראשונה לכתוב מספר מילימ' על עצמי, הרקע המקצועני שלי וכייד אני רואה את מוקומי כחברה בקהילה וכרכבת התרבות. אם כן, לקיבוץ כפר מנחם הגעתני מראשון לציון לפני כעשר שנים בעקבות קשר משפחתי ורצון לחיות בחו"י בקהילה כפרית. היום אני חיה כאן עם משפחתי והורה בשותפות עם ג'פ בן זוגי לשני בנו ליאם ודניאל.

את העבודה הקהילתית שלי התחלתי לפני 9 שנים כמדריכת נוער בקיבוץ ושם צמחתי לעובדה עם גוונים שונים של אוכלוסיות בתפקיד ריכוז, ניהול יחידת נוער, הנחיתת קבוצות בתחוםים שונים, הנחיתת עובדי נוער, מנהלת הדרך ופתחת תכניות בעמותות וארגוני שונים במגזר השלישי. בכך להתקצע בתפקיד למדתי לתואר ראשון בהתחמחות של תיאום וניהול קהילתית.

חברה ושותפה בקהילה אני מרגישה כי זו תהיה זכות גדולה בשבילי לשמש כרכצת תרבות ולהיות שותפה מלאה לתהילך החברתי והתרבותי שאנו כולנו עוברים בימים אלו, תהילך אשר יביא לתחות השיטות של כולנו לקהילה ולמקום.

אני מאמינה כי התארגנות תרבותית וחברתית המכילה בתוכה את המפגש האישי והקבוצתי, ההיכרות, המסורת, הפעילות וה下さい המשותפת למען החברים ולמען הסביבה בה אנו חיים תביא אותנו לסגנון חיים אליו אנו שואפים למען עצמנו, ילדינו ושכניו, בקהילה מתחדשת ו מגובשת.

חשיבות עיני כי חי התרבות ביישוב יהיו משותפים לכולם, עם נפח פעילות לאורך השנה אשר יכלול בתוכו את החגים והאירועים המסורתיים ואף יוסיף לחיננו מסורות חדשות בקהילה מתחדשת, יתן מענה לכולם וישקף את מגוון הזיהויות הקיימות בקהילה כמו כן, אני מאמינה כי התארגנות כזו תוכל להצליח אף ורק ע"י שיתוף פעולה ומעורבות מקסימלית של התושבים אני בטוחה כי ככל אחד מאיתנו טמונה היכולת לתרום ולהשפיע וביחד נביא לחיים משותפים שלווים ושלמים.

מאחלת לנו שנعبر את התקופה המעניינת והכרחית בהרבה סבלנות, סובלנות ואהבה

ענת מרקוס-ארנולד

בכפר מנחם דפי מידע

**ישיבה מס' 09
תאריך 5.07.09**

סיכום ישיבת ועד:

נכחים: דלית, אביב, ליאור, בועז, אבי, חמוטל, יונית, יענקלה, צבי
איחולי החלמה לאברהם טולדו

תרבותות דין באסיפה:
התקיים דין וhesket מסקנות מניהול האסיפה الأخيرة.
סיכום הנושא- יש לנסות לייצר תרבות דין תרבותית, ניהול האסיפה צריך להיות יותר מובנה, שמירה על סדר היום ומושאי הדיון שנקבעו מראש.

חינוך

- הסכם הרשות המתיחסים לשימוש האגודה בבתי הילדים נוסחו ע"י עוז"ד והועברו לוועדת הסתייגיות. חברי הוועדת ישלחו העורותיהם במהלך השבוע, לאחר קבלת העורות מהוועדת תכנס צוות ההסכם לסתור ולתת העורות למשרד עוז"ד.
- לאחר דין בהנלה הכלכלית של הקיבוץ התקבלה החלטה כי ההשקעות בחינוך יוחזרו דרך שכ"ד ולא כהלוואה.
- מנהל החינוך הקרובה עוסקת בתפקיד המנהלת בהנחיית ענת סגל

קהילה

נערכן דין בנושא התהיליך הקהילתי עם ענת סגל וצוות מנהלים מהישוב
כיצד לרטום את אנשי היישוב לתהיליך ומה אורכו?
הועלתה הצעה לרצץ את התהיליך לשני ימים מרצדים במקום מפגשי ערבים.
החלטה: כפי שהוחלט בעבר הוועדת עתיד לקיים פגישה עם חברי הקיבוץ בה יעללה הנושא ויבחן הדרכים בהן ניתן יהיה להביא למעורבות הרבה ככל האפשר.

קליטה

מדוח על כניסה מתieverבים חדשים ביום שישי, 35 משפחות הזמננו להכחות וקיבלו מידע

הנה"ח

התקבלו שתי הצעות חדשות, במהלך השבוע הבא יחתום חוזה עם המשרד הנבחר – הודעה רשמית תצא לאחר החתימה

שונות

אגרת ביוב: הטיפול בבניוב נעשה ביישוב ע"י מתќן לטיהור שפכים של הקיבוץ. עד כה לא נגבו דמי שימוש מתושבי ההרחה. הקיבוץ פנה לוועד על מנת לאפשר גביית דמי השימוש מהוראת הקבע

שתיינטן לאגודה לתשלום מיסי האגודה ותשלומי החינוך. הועד אישר את בקשת הקיבוץ .
החלטה גבית הביווב תחול מחודש יולי 2009 הוועדה מסודרת תצא לתושבים.

דלית גדייש

בכפר מנחם דפי מידע

מוופע שבועיים שננות כפר-מנחם יצא לדרך.

פגישה ראשונה של הבמאי שי לביא, עם קבוצה ראשונה של משתתפים,
 התקיימה בשבוע שעבר. נערכה שיחת הכרות קצרה ולאחר מכן התחליה
 העבודה על תמנונת הפתיחה.

אמנם התחלנו אבל זו רק התחלת –

**הפגישה הבאה תתקיים ביום ו' 17.7.09 בשעה 10.00 בחדר עיון
 בבית הבנים.**

**הදלת פטוחה לרוחה וכולם מתקבלים בברכה!!!
 ולא צריך להיות שחקן, זמר או רקדן - על החלק זהה אחראי הבמאי.**

**אם את/ה מעוניין/ת להשתתף וגם אם
 עדין מתלבט/ת – בואו, מחייבים לך!!!**

אם ברצונך להיות שותף/ה אך אין לך פניו/ה בימי ו' בבוקר צור/צרי קשר ונתנו
 נפתר את הבעיה – שזו לא תהיה הסיבה לאי השתתפותך במופע.

בואו ובייחד נרים מוופע פיצוץ!

בכפר מנחם דפי מידע

הודעה ממחיקת תברואה של המועצה - הסדרי פינוי פסולת, איסוף אשפה ועוד.
ליחצו כאן

בכפר מנחם דפי מידע

**איזה רעיזון, צזה נבזע!
 ממש חזון : לברא דרока!**

ישבו להם חבריה והחליפו דעתות,
 על דא ועל הא וכזה וכזאת:
 מה חסר לנו בכפר מנחם, שאל מי
 והשיבו قولם: פסל סביבתי !

הנה יש לנו הכלול: עצים ודשאים
 רפת, מפעל, ובתי מגורים,
 שבילים וכבישים לכל כיוון,
 לא חסר דבר לקיים הגון!

**از קמו אור ויאיר שרון
 וקראו פה אחד : חסר ד רקון !
 זה מה שנחוץ עוד בעולם
 כדי להבטיח קיום מושלם.**

אמרו ועשו: הלאו בעצמם,
גם גייסו חברים וילדים מסביבם,
ליקטו חומרים. תכננו תוכנית
לבניה ויציקה של כל התבנית,
קישטו ועיטרו והוסיפו זנב -
הארוך ביותר בכל אזור יואב.

ועתה - גдол וככבר וככלו ורוד,
רובי לו בהדרת כבוד,
בין פעוטון לגן, ליד השביל,
דרךון ענק ובכל לא מבהיל !

ומעתה יזכו כל הפעוטים
לשנת לילה שקטה, ללא סיטוטים,
כי יודעים בביטחון ששומר על שנותם
הדרךון הענק והחביב בעולם !

יאאל דרום

